

متن پرسش

سلام استاد: این سیوطی و مغنی بد جور اعصابم را بهم ریخته. اصلا نوری در آنها نیست. نه حسی نه نوری. هیچ، مثل چوب خشک است. قال ابن جنی. قال ابن خیاض. قال سیوییه. قال ابن هشام و... البته منطق هم تقریباً همینطور است ولی باز ازینها بهتر است چون کمی به عقل اضافه می کند چارچوب عقلی می دهد ولی اینها آدم را دیوانه می کند. بجای قال الله قال الرسول و... اینها را گذاشته اند و مجبوریم به خواندن آن. دو سوال داشتم در این مورد: ۱. بنده اینها را شب امتحانی می خوانم. ایراد شرعی دارد؟ منظورم این است که وقت کم می گذارم و فقط اصل مطلب را می گیرم و می نویسم و بیشتر روی متن نمی مانم تا اذیت شوم. و کم مطالعه می کنم. ۲. جمله ای از علامه حسن زاده شنیدم که مضمونش این بود که اینگونه دروس را با رویکرد ریاضت بخوانید برای خدا. ریاضت عقلی. آیا می شود؟ ۳. بنده در ادبیات قرآن را تجزیه و ترکیب می کنم. این کار چطور است بنظرتان؟ هم ادبیاتم قوی می شود هم کلام معشوقه را می خوانم و به چشمم می خورد... بحمدالله. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- ادبیات عرب چیزی نیست که بشود شب امتحان خواند باید چندین سال همواره ممارست کرد تا بتوانیم از عهدهی فهم متون دینی که به صورت عربی نوشته شده است، برآییم و در این صورت است که به خوبی وظیفهی خود را انجام داده ایم و از برکات تبلیغ دین بهره مند شده ایم ۲- همان طور است که استاد فرموده اند ۳- کار خوبی است إن شاء الله موفق باشید. موفق باشید